

Засоби фіксації та стабілізації бюгельних протезів

Бюгельний протез у ротовій порожнині

Фіксація й стабілізація – терміни, які визначають ступінь утримання знімних протезів на протезних ложах у залежності від ситуації.

- **Фіксація** – це утримання протезів у стані відносного фізіологічного спокою.
- **Стабілізація** – це утримання протезів під час функції: розмови та жування.

Загалом для фіксації та стабілізації бюгельних протезів застосовують різні механічні системи та пристрої, які відрізняються як за конструкцією, так і за методом з'єднання з опорними зубами, а також передачею жувального тиску. До них належать кламерна, балкова, замкова, телескопічна системи та ін.

Кламерна система

Кламерний бюгельний протез

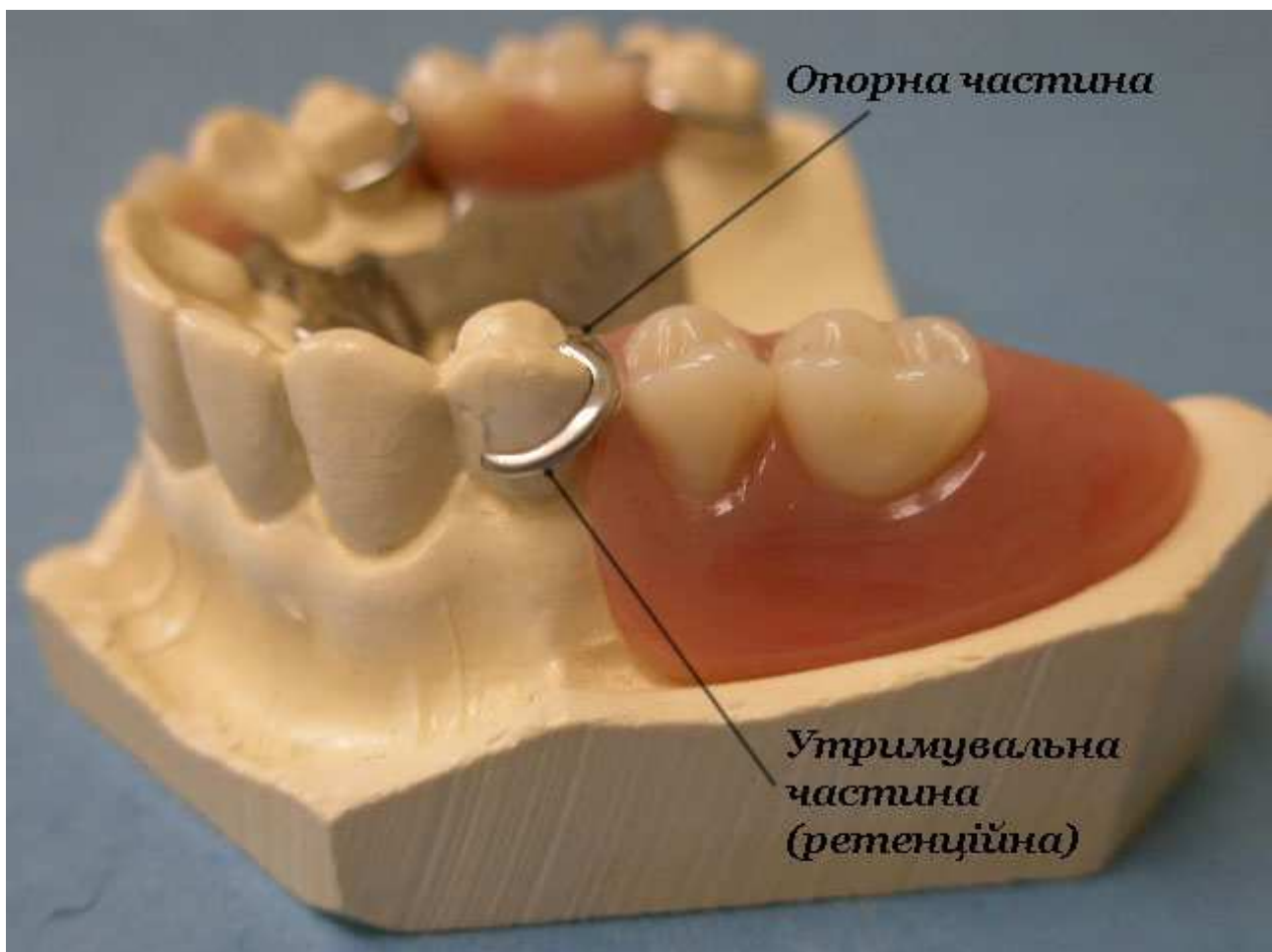
Для укріплення бюгельних протезів найчастіше використовують кламери. За функцією кламери ділять на опорні, утримувальні та опорно-утримувальні (найбільш поширені).

Кламери повинні відповідати таким вимогам:

1. забезпечувати утримання бюгельного протеза в ротовій порожнині;
2. під час жування раціонально розподіляти тиск;
3. опорно-утримувальний кламер повинен передавати тиск під час жування по осі зуба;
4. не повинні перевантажувати тканини пародонта і розхилювати зуби;
5. у стані спокою кламер не повинен тиснути на зуб.

Теоретичні передумови. Поверхню коронки зуба прийнято ділити на дві частини – оклюзійну і ретенційну (ясенну). Межею між ними служить екватор зуба.

Якщо плече кламера розмістити на ретенційній поверхні, то він не зісковзне із зуба, оскільки утримується виступаючою частиною екватора зуба. Такі кламери та їх плечі називаються утримувальними (ретенційними).

Частини комбінованого кламера

Частина зуба між екватором і оклюзійною поверхнею вважається опорною. Кламери чи їх частини, розташовані в цій ділянці, не зміщуються в напрямку ясен, бо цьому перешкоджають виступаючі частини екватора зуба. Такі частини кламера називаються опорними.

Кламери, частини яких лежать на обох частинах коронки зуба (опорної та утримувальної), називають комбінованими, або опорно-утримувальними.

Схематично в опорно-утримувальному кламері розрізняють три зони: опорну, охоплювальну і утримувальну (ретенційну), тобто зони опори, охоплення й ретенції (див. Чинники, що визначають силу відтягування кламера).

Тіло кламера – нерухома частина, яка лежить між екватором та жувальною поверхнею опорного зуба на його апроксимальній поверхні.

Складові частини комбінованого кламера

Відросток. Тіло кламера переходить у відросток, який з'єднує його з іншими частинами металевого каркаса.